

РЕШЕНИЕ

№ 13393

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5654** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В, ет.5, ап.17 чрез адв. П. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221022003745-091-001/15.02.2023 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 536/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.03.2019 г. в размер на 69999,79 лева главница, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС в размер на 71 529,93 лв., по фактури, издадени от „А и М ГРУП Г“ ЕООД, „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД, „МАТЮ 2018“ ЕООД, „МСИ-КОМЕРС“ ЕООД, „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД, „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД и „СТОРМ 63“ ЕООД и лихви за забава в размер на 27 390,08 лв.

Жалбоподателят поддържа, че РА, потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“, [населено място] при ЦУ на НАП, е незаконосъобразен поради противоречието му с материалния закон – ЗДДС и процесуалните правила. Счита, че от страна на органите по приходите липсвало какъвто и да е анализ относно

последващата реализация на предмета и изпълнението на доставките по процесите фактури, издадени от въпросните доставчици. Обстоятелството, че доставчиците не са представили съответните документи, както и това, че същите са издали фискални бележки от нерегистриран касов апарат, не водило автоматично до извода, че са налице нереални доставки, т.е. без предмет и изпълнение по тях. Органите по приходите са формирали заключенията за липса на реални доставки, документирани с процесите фактури, при неправилно интерпретирана фактическа обстановка и в противоречие с пряко относимите по спора доказателства по преписката, като в противоречие с трайно установената данъчна и съдебна практика, едностранчиво са изтъкнати отделни обстоятелства и е даден превес на разсъждения, формирани на база косвени аргументи, на които е придадено значение, каквото в ЗДДС липсва. С оглед на изложеното, с жалбата се иска отмяната на Ревизионен акт № Р-22221022003745-091-001/15.02.2023 г., потвърден с Решение № 536/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се представлява. В депозирано по делото становище е изразено общо заявление, че се поддържа жалбата и е направено доказателствено искане. Претендира разности.

Ответникът - Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител заявява становище за неоснователност на жалбата, като счита оспорения РА за правилен и законосъобразен. Моли да се вземат предвид съображенията, изложени в решението на ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд София-град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221022003745-020-001/ 21.07.2022 г., връчена по електронен път па 03.08.2022 г., изменена със Заповеди № Р22221022003745-020-002/ 03.10.2022 г., № Р-22221022003745-020-003/ 02.11.2022 г. и № Р-22221022003745-020-004/29.11.2022 г.

Заповедите в хода на производството за издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. Възложено е извършването на ревизия на „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност (ДДС) за м. 03.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221022003745-092-001/17.01.2023 г., връчен по електронен път на 18.01.2023 г. Срещу ревизионния доклад не е било подадено възражение, по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р-2222022003745-091 -001/15.02.2023 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. С. С. - ръководител на ревизията, с който са определени допълнителни задължения за ДДС в размер на 69 999,79 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 71 529,93 лв., на основание чл. 71, чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във

връзка с чл. 6 от ЗДДС, по фактури, издадени от „А и М ГРУП 1“ ЕООД, „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД, „МАТЮ 2018“ ЕООД, „МСИ-КОМЕРС“ ЕООД, „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД, „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД и „СТОРМ 63“ ЕООД. С РА са начислени и съответни лихви за просрочие в размер на 27 390,08 лв.

В ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

Видно от констатациите в РД осъществяваната от дружеството дейност е търговия на едро и дребно с промишлени стоки, като стълби, скелета за строителство, шперплат, дунапрен, тръби, дамаски и др.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени четири искалия за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22221022003745-040-001 /03.08.2022 г., връчено по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 03.08.2022 г., като частично били представени документи, с придружително писмо, с вх. № Р22221022003745-ПРД-001-И/ 18 11.2022 г.

На основание чл. 45 от ДОПК на преките доставчици са извършени насрещни проверки, резултатите от които са отразени в протоколи, подробно описани в РД.

По отношение на доставчика „А и М ГРУП 1“ ЕООД и „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД от страна на органите по приходите било установено, че дружествата доставчик не са отразили издадени фактури с получател „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД в отчетните си регистри по ЗДДС за м. 03.2019 г. и нямали назначени лица по трудов договор. Не били подали годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2019 г., в която да бъдат декларирани резултати от извършване на независима икономическа дейност. „А и М ГРУП 1“ ЕООД нямало регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с посочените номера на фискалния бон, представен от ревизираното лице.

По отношение на „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД било установено от страна на органите по приходите за м. 03.2019 г., че в дружеството е имало назначено 1 лице по трудов договор, на длъжност търговски представител. Представляващият и управляващ П. Ц. С. е управител и на „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД. „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., в която да бъдат декларирани резултати от извършване на независима икономическа дейност. Няма регистрирано ФУ с посочените номера във фискален бон, представен от „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД.

Горните изводи били констатирани и по отношение на „МАТЮ 2018“ ЕООД, „МСИ-КОМЕРС“ ЕООД и „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД.

Относно доставчикът „СТОРМ 63“ ООД органите по приходите, с оглед представените от дружеството доставчик документи, фактури и др. са приели, че дружеството не е издавало фактури на „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД и не е имало никакви търговски взаимоотношения, включително кореспонденция или други контакти между тях. Констатирани са, че фактури с посочените номера са издадени, но с други получатели и с други стойности.

При така направените фактически изводи от страна на ревизиращите е достигнато до заключение, че посочените за доставчици дружества не са представили документи, които да доказват реално извършени доставки. Органите по приходите са посочили, че издаването на фактури, само по себе си, не означава, че са извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Едновременно с това са презюмирали, че, ако доставките са действително извършени, то както доставчикът, така и получателят трябва да

притежават доказателства за това. За изпълнението винаги трябва да са налице, у всяка от страните, достатъчно убедителни доказателства, докато в случая не може да се установи, че именно това са дружествата, извършили фактурираните доставки. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникване на право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените по-горе дружества. Вследствие на извършения анализ на събраните доказателства, както от ревизираното лице, така и при извършените насрещни проверки на неговите доставчици и от информацията, налична в масивите на НАП, е достигнато заключение, че практически е невъзможно издателите на процесите фактури да извършат доставките на посочените в тях стоки и услуги. Предвид установеното, ревизиращите са постановили, че в случая са налице привидни сделки, целящи прикриване на действително извършени такава, т.е. касаело се за относителна субективна симулация, а не за реални доставки между жалбоподателя и 7 доставчика, по издадените фактури. Услугите не са били извършени и стоките не са били доставени именно от посочените издатели в тях. Този извод е обоснован основно, но не единствено, с липсата на доказателства, удостоверяващи реалното извършване на доставките. Посочено е, че липсват данни за кадрова обезпеченост, технически и ресурсен потенциал за осъществяване на фактурираните доставки. Поради това и на основание чл. 71, чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 71 529,93 лв.

Срещу РА от „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД е подадена жалба до директор на Дирекция „ОДОП“, като с Решение № 536/28.04.2023 г., директорът на Дирекция „ОДОП“, ревизионният акт е РА е потвърден.

За изясняване фактите по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, прието от съда като неоспорено от страните по делото. От заключението на вещото лице се установява, че процесните фактури издадени от 7 доставчика от външна видима страна съдържат реквизитите в чл 6, ал. 1 от ЗСч, с изключение на т. 4 от чл. 6, ал. 1, т.к. във фактурите за доставка са вписвани общи наименования на предметите и не е налице точна индивидуализация на предмета — с всички неговите признаци, поради което вещото лице е посочило, че може да изкаже мнение дали са спазени счетоводни стандарти и закон за счетоводството. Също така е посочило, че няма приложени никакви други документи въз основа на които може да се изкаже мнение, че има предаване на стоките. Приемо-предавателни протоколи за извършена работа също не били приложени по делото. По отношение на обстоятелството как са били отразени в счетоводството на жалбоподателя доставките по фактури и налице ли е било разплащане по тях и как е станало това, в брой или по банков път, както и налице ли е последваща реализация на стоките, предмет на доставките по данъчните фактури, експертът е заключил, че не е налице разплащане, предвид, че нито едно от фискалните устройства на процесите доставчици не е регистрирано в НАП (по данни в РД) и че приложените касови бележки не са осчетоводени в кредита на сметка 501 Каса в дружеството жалбоподател. За нито един от процесните доставчици не е налице отразяване на продажбите в неговите дневници продажби и справки декларации за месец 03 2019 г.

По делото са приобщени освен представените с административната преписка доказателства и представените такива от страна на жалбоподателя и трето лице допълнителни такива.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Р-22221022003745-091-001/15.02.2023 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 536/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.03.2019 г., вследствие на непризнато право на приспадане па данъчен кредит по реда на ЗДДС в размер на 71 529,93 лв., по фактури, издадени от „А и М ГРУП 1“ ЕООД, „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД, „МАТЮ 2018“ ЕООД, „МСИ-КОМЕРС“ ЕООД, „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД, „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД и „СТОРМ 63“ ЕООД и са начислени лихви за забава в размер на 27 390,08 лв.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и е в предвидената от чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК форма. Съдържа всички реквизити съгласно чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК. Посочено е името и длъжността на органите, които го издават, номерът и датата на издаването му, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в хода на ревизионното производство, мотивите за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва и подпис на издателя му. В съответствие с чл. 120, ал. 2 от ДОПК към ревизионния акт е приложен ревизионният доклад, който е неразделна негова част.

Производството, послужило за издаване на оспорения ревизионен акт е протекло при спазване на предвидените процесуални правила и не са допуснати нарушения, които да обосновават отмяната му. От съставените от органите по приходите, в изпълнение на правомощията им, протоколи, които съответстват на изискванията за форма и реквизити, е видно, че ревизиращият екип и делегираните служители на данъчната администрация, са провели производството при спазване на принципите за законност, обективност, добросъвестност, право на защита и служебно начало. Положили са усилия за приобщаване на всички относими към предмета на ревизията доказателства и са осигурили възможност на ревизирания обект да реализира процесуалните си права. В съдебното производство не са ангажирани доказателства, от които да се установява нещо различно от обективните, в приложените протоколи, действия и изявления. Затова изводът на съда е, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да се приемат за съществени. Следва да се отбележи и това, че от приобщените доказателства се

установява, че заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионният доклад и ревизионният акт са подписани от издателите им с валидни, към момента на подписването, електронни подписи, положени в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис. Доказателства за това са приложени по делото. От изложеното до тук следва, че оспореният ревизионен акт отговаря на изискванията на закона за материална компетентност на издателя му, процесуална законосъобразност и обоснованост.

По материалната законосъобразност на акта:

С процесния РА правото на данъчен кредит е отказано, поради направени от органите по приходите заключения за липса на доказателства за извършването на доставки на стоки по смисъла на чл. 6 ЗДДС. Съдът намира, че за да се прецени дали отказът на органите по приходите да признаят правото на данъчен кредит по фактурите издадени от седемте доставчика, се явява законосъобразен, следва да се разреши спорният по делото въпрос - извършени ли са реално фактурираните от посочения доставчик стоките респ. услугите.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112-120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК /арг. от § 2 ДР на ДОПК/ „Техоевропа“ ЕООД черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже реалността на доставките по процесните фактури, тъй като той твърди положителния факт, че такива доставки са осъществени и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в обжалваната част. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

С процесния РА са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 69 999,79 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 71 529,93 лв., на основание чл. 71, чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, по фактури, издадени от „А И М Груп 1“ ЕООД, „Ди Козметик“ ЕООД, „Матю 2018“ ЕООД, „Мси-Комерс“ ЕООД, „Микс Трейд 3“ ЕООД, „Сезони 2015“ ЕООД и „Сторм 63“ ЕООД.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представените от ответника с административната преписка по издадения РА доказателства, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка да му бъде приспаднат данъчен кредит,

тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Липсва спор, че „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД през ревизирия период е с предмет на дейност търговия на едро и дребно с промишлени стоки, като стълби, скелета за строителство, шперплат, дунапрен, тръби, дамаски и др., като дейността е извършвана в нает обект, находящ се в С., [улица].

Също така по делото безспорно е установено, за данъчен периоди м. 03.2019 г. по фактури издадени на жалбоподателя от „А И М Груп 1“ ЕООД, „Ди Козметик“ ЕООД, „Матю 2018“ ЕООД, „Мси-Комерс“ ЕООД, „Микс Трейд 3“ ЕООД, „Сезони 2015“ ЕООД и „Сторм 63“ ЕООД, дружеството е упражнило право на данъчен кредит.

Фактурираните услуги от за м. 03.2019 г. от „А и М Груп 1“ ЕООД, с получател „Техоевропа“ ЕООД са както следва: фактура № [ЕГН]/25.03.2019 г. с предмет стълба - 31 бр., елементи за скеле 1 бр., тапи за стълби - 42 бр. с данъчна основа 5700 лв. и ДДС в размер на 1140 лв.; № [ЕГН]/26.03.2019 г. с предмет клещи резачки 1000 V - 100 бр. с данъчна основа 7783,33лв. и ДДС в размер на 1156,67 лв.; № [ЕГН]/27.03.2019 г. с предмет елементи за алуминиево скеле - 5 бр. и алуминиево скеле 1 и 2 секции — 2 бр. с данъчна основа 5810 лв. и ДДС в размер на 1162,00 лв.; № [ЕГН]/28.03.2019 г. с предмет помпа за сонда - 1 бр., мрежа за ограда - 355 кг, полипропиленови фитинги 520 бр., хартиено тиксо - 210 бр. и плоскости за окачени тавани - 105бр. с данъчна основа 4667,75 лв. и ДДС в размер на 933,55 лв.; № [ЕГН]/29.03.2019 г. с предмет клещи резачки 1000 V - 106 бр. с данъчна основа 8177,90лв. и ДДС в размер на 1635,58 лв. и № [ЕГН]/30.03.2019 г. с предмет стълба - 27 бр., елементи за скеле 1 бр., колело за скеле - 14 бр. и елементи за мет. скеле - 1 бр. с данъчна основа 7200 лв. и ДДС в размер на 1440 лв.

Фактурите издадени от „Ди козметик“ ЕООД, с получател „Техоевропа“ ЕООД са: № [ЕГН]/14.03.2019 г. с предмет стълба ал. - 58 бр., стъпка за стълба - 1 бр. с данъчна основа 7675 лв. и ДДС в размер на 1535 лв.; № [ЕГН]/15.03.2019 г. с предмет стълба ал. б. — 11 бр., скеле к-т - 2 бр. и стълба ал. - 10 бр. с данъчна основа 7765 лв. и ДДС в размер на 1553,00 лв.; № [ЕГН]/16.03.2019 г. с предмет описание - 6 бр. и елементи за алуминиево скеле комплект - 10 бр. с данъчна основа 7954,20 лв. и ДДС в размер на 1590,84 лв.; № [ЕГН]/17.03.2019 г. с предмет клещи резачки 1000 V, PVC кутия - 1 бр. с данъчна основа 7271,67 лв. и ДДС в размер на 1454,33 лв.; № [ЕГН]/25.03.2019 г. с предмет стълба - 45 бр., греда за стълба - 15 бр. с данъчна основа 7300 лв. и ДДС в размер на 1460 лв.; № [ЕГН]/26.03.2019 г. с предмет лед пана - 100 бр., куки за захващане - 600 бр., магнитен нивелир - 1 бр. с данъчна основа 8208,33 лв. и ДДС в размер на 1641,67 лв.; № [ЕГН]/27.03.2019 г. с предмет колела за скеле - 5 бр., скеле 5-метра - 1 бр., стълба - 45 бр., греда за стълба - 6 бр. с данъчна основа 6935,50 лв. и ДДС в размер на 1387,10 лв.; № [ЕГН]/28.03.2019 г. с предмет ръкавици работни - 210 чифта, карбофлексен диск - 620бр., въже - 550 метра, метален профил - 4550 кг. с данъчна основа 6982,90 лв. и ДДС в размер на 1396,58 лв.; № [ЕГН]/29.03.2019 г. с предмет стълба - 27 бр., елементи за скеле - 1 бр., елементи за мет. скеле с данъчна основа 6843 лв. и ДДС в размер на 1368,60 лв. и № [ЕГН]/30.03.2019 г. с предмет стълба - 30 бр., елементи за скеле - 2 бр. с данъчна основа 7720 лв. и ДДС в размер на 1544 лв.

За „Матю 2018“ ЕООД за м.03.2019 г., са представени Копие на фактура №[ЕГН]/25.03.2019 г. с предмет кожа дамаска - 350 м., шперплат - 169,80кв. м., въже - 1000 м. с данъчна основа 8291,7 лв. и ДДС в размер на 1658,34 лв.; Копие на фактура №[ЕГН]/26.03.2019 г. с предмет стълба - 30 бр., елементи за алуминиево скеле к-т - 4 бр. , колело за скеле - 14 бр. с данъчна основа 6575 лв. и ДДС в размер на 1315 лв.; Копие на фактура №[ЕГН]/27.03.2019 г. с предмет стълба - 47 бр., тапи - 12 бр. и греда за стълба - 6 бр. с данъчна основа 7681 лв. и ДДС в размер на 1536,20 лв.;

Копие на фактура №[ЕГН]/28.03.2019 г. с предмет стълба - 45 бр. и греда за стълба - 12 бр. с данъчна основа 5574,50 лв. и ДДС в размер на 1114,90 лв; Копие на фактура №[ЕГН]/29.03.2019 г. с предмет стълба - 130 бр. с данъчна основа 7025лв. и ДДС в размер на 1405 лв. и Копие на фактура № [ЕГН]/30.03.2019 г. с предмет елементи за алуминиево скеле к-т - 4бр. и колело за скеле - 8 бр. с данъчна основа 7392,00 лв. и ДДС в размер на 1478,40 лв.

Фактурите, издадени от „Микс трейд 3" ЕООД с получател „Техоевропа" ЕООД са: Фактура №[ЕГН]/15.03.2019 г. с предмет клещи комбинирани 1000V - 276 бр. и шестограмен ключ - 1 бр. с данъчна основа 7475 лв. и ДДС в размер на 1495 лв.; Фактура №[ЕГН]/15.03.2019 г. с предмет елементи за алуминиево скеле к-т - 4 бр. и колело със спирачка - 10 бр. с данъчна основа 7369,20 лв. и ДДС в размер на 1473,84 лв.; Фактура №[ЕГН]/16.03.2019 г. с предмет стълба алуминиева - 40 бр., скеле к-т - 1 бр. с данъчна основа 7771,67 лв. и ДДС в размер на 1554,33 лв.; Фактура № [ЕГН]/17.03.2019 г. с предмет клещи резачки 1000 V -100 бр., мултицет профи -1 бр. с данъчна основа 7978,33 лв. и ДДС в размер на 1595,67 лв.; Фактура № [ЕГН]/18.03.2019 г. с предмет стълби - 130 бр. с данъчна основа 7392 лв. и ДДС в размер на 1405 лв. и Фактура № [ЕГН]/19.03.2019 г. с предмет елементи за ал. скеле к-т - 4 бр. и колело за скеле - 8 бр. с данъчна основа 7392 лв. и ДДС в размер на 1478,40 лв.

За „МСИ-КОМЕРС" ЕООД за м.03.2019 г са фактурирани следните услуги: по Фактура №[ЕГН]/14.03.2019 г. с предмет елементи за скеле - 5 бр., колело въртящо със спирачка - 10 бр. с данъчна основа 7300 лв. и ДДС в размер на 1460 лв.; Фактура №[ЕГН]/15.03.2019 г. с предмет елементи за скеле к-т - 3 бр., стълба ал. - 13 бр. и греди за стълба -10 бр. с данъчна основа 6592,50 лв. и ДДС в размер на 1318,50 лв.; Фактура № [ЕГН]/16.03.2019 г. с предмет стълба -32 бр. с данъчна основа 6898,36 лв. и ДДС в размер на 1379,67 лв; Фактура № [ЕГН]/17.03.2019 г. с предмет гранитогрес бял - 65 кв. м., гранитогрес черен - 65 кв.м., фуга черна - 1 бр. с данъчна основа 6494,17 лв. и ДДС в размер на 1298,83 лв; Фактура № [ЕГН]/25.03.2019 г. с предмет елементи за ал. скеле - 3 бр., стълба - 75 бр. с данъчна основа 8283,33 лв. и ДДС в размер на 1656,67 лв; Фактура № [ЕГН]/26.03.2019 г. с предмет елементи за ал. скеле — 2 бр., стълба - 25 бр. и елементи за метално скеле - 1 бр. с данъчна основа 7025 лв. и ДДС в размер на 1405 лв; Фактура № [ЕГН]/27.03.2019 г. с предмет елементи за скеле - 1 бр., стълба - 10 бр. и фазер - 51 кв. м. с данъчна основа 4893,60 лв. и ДДС в размер на 978,72 лв.; Фактура № [ЕГН]/28.03.2019 г. с предмет елементи за скеле - 2 бр., стълба - 12 ;

Фактура №[ЕГН]/29.03.2019 г. с предмет елементи за алум. скеле к-т - 4 бр. и колело за скеле - 8 бр. с данъчна основа 7392 лв. и Д ДС в размер на 1478,40 лв. и Фактура № [ЕГН]/30.03.2019 г. с предмет стълба - 12 бр. и елементи за скеле - 3 бр. с данъчна основа 8314,20 лв. и ДДС в размер на 1662,84 лв.

За „СЕЗОНИ 2015" ЕООД са представени следните фактури: № [ЕГН]/25.03.2019 г. с предмет въже - 2000 м., стоманено въже - 1000 м., пана за таван хънтър - 200 бр., лампа за таван - 10 бр., анкери - 1500 бр., куки за окачен таван - 1100 бр. с данъчна основа 8125 лв. и ДЦС в размер на 1625 лв.; № [ЕГН]/26.03.2019 г. с предмет гранитогрес - 150 кв. м., лайдни - 70 бр. и слинове пакет - 1 бр. с данъчна основа 8066,67 лв. и ДДС в размер на 1613,33 лв. Представено е копие на фискален бон за сумата от 9680,00 лв. от 26.03.2019 г.; № [ЕГН]/27.03.2019 г. с предмет елементи за алум. скеле - 1 бр., алум. стълба - 8бр. с данъчна основа 5758 лв. и ДДС в размер на 1151,60 лв.; Фактура № [ЕГН]/28.03.2019 г. с предмет стълба алум. - 4 бр., платформа за ниско напрежение - 36 бр., скеле - 1 бр., фиксатор - 20 бр. с данъчна основа 6068,40 лв. и ДДС в размер на 1213,68 лв. ; Фактура № [ЕГН]/29.03.2019 г. с предмет стълба алум. - 24 бр., греда за стълба - 20 бр. с данъчна основа 8325 лв. и ДДС в

размер на 1665 лв. и Фактура № [ЕГН]/30.03.2019 г. с предмет елементи за скеле к-т - 4 бр., стълба - 30 бр. с данъчна основа 7950 лв. и ДДС в размер на 1590 лв.

Относно "Сторм-63" ООД са представени - фактура № [ЕГН]/30.03.2019 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет клещи резечки 1000V с данъчна основа 8177,90 лв. и ДДС 1635,58 лв.; фактура 00002010220/29.3.2019 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет елементи за скеле - 1 бр., колело за скеле - 14 бр., стълба - 27 бр., елементи за мет. скеле - 1 бр. с данъчна основа 7200 лв. и ДДС 1440 лв.; фактура №[ЕГН]/28.03.2019 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет корселин - 320 л., АМВ - 240 л., течност за автостъкла - 520 л., спирт - 500 л. с данъчна основа 5159,20 лв. и ДДС 1031,84 лв.; фактура №[ЕГН]/27.03.2019 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет елементи за скеле - 2 бр., стълба - 20 бр. с данъчна основа 6344 лв. и ДДС 1268,80 лв.; фактура № [ЕГН]/26.03.2019 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет контактор - 88 бр., шина - 25 бр., АП 63 А - 20 бр. и шалтер - 10 бр. с данъчна основа 7366,70 лв. и ДДС 1473,34 лв. и фактура [ЕГН]/18.04.2018 г. с получател "Техоевропа" ЕООД с предмет елементи за алум. Скеле к-т — 2 бр., колело за скеле - 20 бр., елементи за ал. скеле мах к-т - 2 бр., колела за скеле мах - 20 бр. с данъчна основа 7816,66 лв. и ДДС 1563,33 лв.

За да се прецени дали отказът на органите по приходите да признаят правото на данъчен кредит по процесните фактури се явява законосъобразен, следва да се разреши спорният по делото въпрос - извършени ли са реално фактурираните от посочените доставчици доставки на стоки.

Решаващият орган след анализа на представените документи и наличните данни от информационната система на НАП във връзка с процесните доставчици, е формирал извод, че не са представени доказателства, че извършването на договорените услуги и доставки на стоки са реално извършени от сочените дружества, тъй като не е установено, че те са разполагали с относими към предмета на услугите кадрови ресурс, както с материална и техническа обезпеченост за изпълнението на доставките. Достигнали са до извода, че издаването на фактури, само по себе си, не означава, че са извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Тези изводи са правилни.

Правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчно-задълженото лице с насрещен субект приходната администрация. Това право е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платеж по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от

доставчика правомерно.

Съгласно чл. 6 от ЗДДС, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно посочените по-горе доставчици, за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС не са опровергани. За да бъде признато право на данъчен кредит не е достатъчно само да е издадена фактура, данъкът по нея да е начислен към бюджета и да е включена в СД по ЗДДС и в дневника за покупки за периода, необходимо е доставката да е реално извършена.

Видно от събраните доказателства в ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки, като органите по приходите са изискали от същите да предоставят документи и писмени обяснения, релевантни за доказване на реалното изпълнение на фактурираните доставки към „Техоевропа“ ЕООД. Относно упражненото право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 71529.93 лв. по фактури, посочени в дневниците за покупки, изброени в табличен вид в РД, се установява, както от представените по делото доказателства, така и от заключението на вещото лице, че за нито един от процесните доставчици не е налице отразяване на продажбите в неговите дневници продажби и справки декларации за месец 03 2019 г. Следва да се посочи, че от всички седем доставчика, фактури са представени единствено от „Сторм 63“ ЕООД, като видно е, както и експертът е заключил, че така издадените фактури касаят различно от жалбоподателя лице.

С оглед на горното правилно органът по приходите е приел, че не са налице фактури за съответните доставки, които отговарят на изискванията на ЗДДС и **Закона за счетоводството** /Зсч./, в резултат на което не са изпълнени формалните изисквания на закона за притежание на данъчен документ.

Не са представени доказателства за произход на стоките, доказателства, че стоките са били налични при доставчиците, мястото им на съхранение, материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и доказателства за реално предаване на стоките между доставчиците и жалбоподателя – складови разписки, експедиционни бележки, товарителници и приемно – предавателни протоколи. Липсват и доказателства как са били осчетоводени, заведени и изписани съответно в счетоводството на доставчиците тези стоки, доказателства за транспорта на същите, за чия сметка е същия, как е осъществен и от кого, къде са предадени и приети процесните стоки, как и от кого са осъществени товаро-разтоварните работи, с оглед на вида и количеството на доставяните стоки. Не са представени и доказателства за извършени разходи и приходи по придобиването и последващата реализация на стоките по процесните стоки от страна на доставчиците и жалбоподателя, доказателства за заплащането на стоките, както и доказателства за последваща реализация на стоките или за влагането им в собствената дейност на „Техоевропа“ ЕООД. Такива документи не са представени и в хода на съдебното производство.

От жалбоподателя са представени единствено фактури с приложени към тях фискални бонове, като в хода на ревизията същият не е осигурил достъп на органите

по приходите до счетоводната, банковата и търговска документация която е била налична в счетоводството му.

Представените документи от жалбоподателя не обосновават по категоричен начин извода, че фактурираните доставки от посочените по-горе доставчици са реално извършени. Ревизираното лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, е следвало да докаже по пътя на пълно и главно доказване право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди, респективно, че не са налице пречки за упражняването на това право, предвидени в действащите за ревизирания данъчен период материалноправни норми. Представените писмени доказателства са частни такива без достоверна дата и доказателствената им тежест следва да се преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства.

В случая не се доказва основателността на наведените в жалбата оплаквания от оспорения административен акт, който е издаден от компетентен орган в установената форма, при спазени административнопроизводствени правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че РА е законосъобразен и обоснован, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви в размер на 27390.08 лева, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

По разноските по производството:

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и изр. трето от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 8441,18 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съда С. град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В, ет.5, ап.17 чрез адв. П. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221022003745-091-001/15.02.2023 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията и Д. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 536/28.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.03.2019 г. в размер на 69999,79 лева главница, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС в размер на 71 529,93 лв., по фактури, издадени от „А и М ГРУП Г“ ЕООД, „ДИ КОЗМЕТИК“ ЕООД, „МАТЮ 2018“ ЕООД, „МСИ-КОМЕРС“ ЕООД, „МИКС ТРЕЙД 3“ ЕООД, „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД и „СТОРМ 63“ ЕООД и лихви за забава в размер на 27 390,08 лв.

ОСЪЖДА „ТЕХОЕВРОПА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП разноски в размер на 8441,18 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен

съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.
Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: